

Robotarme i mørket

ANMELDELSE / 31.08.15

Det er svært at vælte ind i flere klichéer i Jonas Eika Rasmussens debut *Lageret Huset Marie*. En gruppe drenge i starten af 20'erne, et problematisk kærlighedsforhold og et portræt af en arbejdsplads. Alligevel lykkes det for Rasmussen at skrive om alle tre ting med en præcis slummet stemme, der ikke giver en fuck for særlig meget.

Victor Boy Lindholm

Hovedpersonen Elias er flyttet ind i et kollektiv hos sine gamle gymnasievenner. De bruger tiden på at spille nintendo, gro skunk i kælderen og belure en ammende kvinde fra deres vindue. Alt imens huset, de bor i, er ved at rådne væk. De giver stenerlivet et romantisk præg med en stor fuckfinger til alt, der hedder målrettethed og karriereplaner: »nu gik det op for mig, at de rent faktisk havde en ambition med at bo i huset om at leve på en særlig smadret måde uden ambitioner om noget.« En grundstemning, der gennemsyrrer fortællingen, der klipper mellem natarbejdet, hvor Elias fordeler pakker på et lager, og det forhold han forsøger at opretholde til pigen Marie, der kompliceres af hendes angstanfald.

Romanen er stilfærdig. Den vil absolut ingen steder hen. Det er en sløv rundtur mellem bussen til arbejdet, cyklen til Marie, og hjem til huset igen. Sådan kører livet i rundgang for Elias, hvilket afspejler den kritik, der lurder under narrativets fernis. En kritik, der er sammenslynget med tidens krav om vækst, klodens forfald og den smerte som dette producerer hos et ungt menneske. Drengene hænger ud i huset, hænger næsten fast i huset, fordi de ikke vil videre, fordi de ikke vil være en del af en ideologi, der dehumaniserer mennesket.

Elias henter pakker hver nat. På lageret hos Dansk Supermarked, pakker han paller med non-food varer, der skal distribueres. Han er det menneskelige led i en stor kæde af robotter. På arbejdspladsen, og måske især valget af netop dette job, er dehumaniseringen ikke til at tage fejl af. Hver nat udfører deres kroppe den samme bevægelse efter tydelig instruktion fra en skærm: Hent disse pakker fra denne hylde. Gør det med din krop. Elias og hans kollegaer bliver målt og vejjet efter deres tempo, efter statistikker og er en lille human brik i et elektronisk system, der ikke er blevet elimineret endnu. Først ødelægger arbejdet Elias døgrytme, så ødelægger den hans modstand via effektivitetstest. Da hans kollage Jarif er ved at blive fyret for ikke at leve op til kravene, indser Elias, at han ikke kan mere: »Godt nok var distancen blevet indført med det pres der blev lagt på Jarif oppefra, men jeg havde selv været med til at skabe grundlaget for det ved min lykkelige arbejdsomhed under kapacitetstesten. Jeg ville umuligt kunne give mig hen til lageret igen.« Elias indser, at hvis man vil være i systemet, må man være en lille lydlig brik. Kroppen bliver maskine, kroppen bliver vækst, kroppen bliver en kapacitet på markedet.

Således er der intet nyt i kritikken, man kunne nævne Leslie Kaplans lille roman *Overskridelsen – Fabrikken*, som et fint pejlepunkt: »Når man ankommer til en fabrik man ikke kender, bliver man altid meget bange.« Det er en angst, der fylder Rasmussens roman. En angst for at miste sig selv blandt maskinerne. Det er et job, hvor alt bliver sat i system, selv kærligheden. Elias ender med at indse, at alt er systematiseret omkring natarbejdet, og det er det, der fremmedgør ham. På den måde er romanen en politisk tekst, om hvordan vi lever og arbejder på steder, med navne som Højlageret, hvor robotarme står i mørket, og sender ordrer til mennesket ved båndet. På mange måder konkretiserer Rasmussens roman, det Kaplan mener, når hun udtaler: »Selvom jeg selvfølgelig havde læst om fabrikker. Blev jeg virkelig forbløffet over, hvad jeg vil kalde den meget konkrete følelse af fremmedgjorthed.« *Lageret Huset Marie* er en fremmedgjorthedens roman, hvor man kan se lighedstræk til den amerikanske forfatter Tao Lin, hvis værker er præget af den samme følelse af *dumb* ængstelighed overfor målbevidsthed og tidens glade vækst. Sproget emmer ligeledes af denne tyste konstatering af tingenes tilstand. En dag var ens hus ved at rådne og falde sammen, så var det sådan det var. Og måske er det bare sådan det er. Den ene dag tager man på arbejde, så er man den arbejdende, den næste dag gør man det samme igen. Dag ud og dag ind.

FAKTA

Jonas Eika Rasmussen
er 24 år og går på
Forfatterskolen.
Lageret Huset Marie er
hans debutroman.

Lageret Huset Marie
Jonas Eika Rasmussen
Lindhardt & Ringhof
160 sider, 249,95 kr